

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/83/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010106
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1112010106.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a členov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Michala Valenta v trestnej veci obžalovaného H. Q., stíhaného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 7T/10/2012-499 zo dňa 30.5.2017, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 15.11.2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný n a h r a d i ť škodu poškodeným:
- Y. s.r.o., L. XX, W., G.: XX XXX XXX, v sume 300 eur,
- U. S., Q. 2, W., G.: XX XXX XXX, v sume 310,20 eur.

F. § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený U. S., Q. 2, W., IČO: XX XXX XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa s nárokom na náhradu škody na civilný proces o d k a z u j ú poškodení:
- S. s.r.o. (právny nástupca S., s.r.o.), A. baníkov 2, H., G.: XX XXX XXX,
- Y. X. P., Q. XX, W.,
- B. X., s.r.o., M. XX-XX, W., G.: XX XXX XXX,
- H., s.r.o., A. hraničiarov 1, W., IČO: XX XXX XXX.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 7T/10/2012-499 zo dňa 30.5.2017 bol obžalovaný H. Q. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona („Tr.zák.“), v bodoch 4 až 6 rozsudku spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom.

Podľa § 44 Tr.zák. prvostupňový súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu a ďalšieho trestu, nakoľko považoval za dostačujúci trest uložený mu rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/63/2011 zo dňa 6.2.2012, Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/3/2012 zo dňa 16.01.2012, Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/45/2013 zo dňa 10.10.2013, Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4T/2/2011 zo dňa 28.3.2012 a Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T/147/2015 zo dňa 17.8.2015.

Ohľadom náhrady škody bolo rozhodnuté prvostupňovým súdom nasledovne:

„Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd obžalovaného zaväzuje k náhrade škody poškodeným:

- X. S. s.r.o., A., W. 2, H., vo výške X.XXX,XX eur
- Q. P. B.V. s.r.o., X., F. 1, sumu 1.729,24 eur
- AB I. s.r.o. 3.927,74 eur
- M. X. s.r.o., P. 2, W., sumu 5.757,99 eur
- B. X. s.r.o., M. XX, W., sumu 3.096 eur
- Y. M., L. XX, W., sumu 300 eur
- U. S., D. XX, W., sumu 310,20 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd poškodených H. s.r.o. W., Q. X a Y. sport P., Q. XX, W., právny nástupca pošk. C. sport s.r.o. s ich nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne vyrovnanie.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodeného U. S. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.“

Proti rozsudku prvostupňového súdu v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) podal odvolanie obžalovaný H. Q. proti výroku o náhrade škody prostredníctvom obhajcu U.. F. X. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 5.6.2017. Pre úplnosť treba uviesť, že odvolanie podala písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 12.6.2017 aj Okresná prokuratúra Bratislava I proti výroku o treste, ktoré však zobrala späť písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 31.7.2017.

Obžalovaný odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom obhajcu U.. F. X. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 3.8.2017 nasledovne: „V hore uvedenej veci proti rozsudku zo dňa 30.05.2017, čo do výroku o náhrade škody, podal odvolanie môj klient. Toto odvolanie odôvodňujeme tým, že v rámci adhézneho konania neboli vykonané žiadne dôkazy spôsobilé priznať náhradu škody tak, ako to urobil súd. Nebolo identifikované za akú hodnotu a kedy mali poškodení, údajne odcudzené veci nadobudnúť, a preto bez potrebných ekonomických podkladov súd nemohol ustáliť oprávnenosť výšky jednotlivých uplatňovaných čiastok. Z množstva a objemu odcudzených vecí, ktoré poškodení uvádzajú, navyše evidentne vyplýva, že tieto nebola schopná odniesť jedna alebo dve osoby, ale odcudzenie muselo byť vykonané buď za pomoci viacerých osôb alebo dopravného prostriedku s primeraným úložným priestorom. Uplatnenie škody zo strany poškodených - ide o klasické „zarabanie“ poškodených, kedy si uplatňujú náhradu škody k takému množstvu tovaru, aby na trestnej činnosti iného ešte profitovali tým, že uvedú podstatne väčšie množstvo odcudzeného tovaru než reálne odcudzeného bolo a bohužiaľ v ďalšom konaní sa nikto nezaobera otázkou reálnej fyzickej možnosti jednej či dvoch osôb vôbec takéto množstvo tovaru prepraviť. Navyše, ak ani nebolo v čom, nik nespomína ani nedokazuje, že by páchatelia so sebou mali nejakú obalovú techniku (tašky, vrecia a pod.), v ktorej by odcudzené veci mohli odnášať. Zároveň poznamenávame, že základným nedostatkom priznania náhrady škody takejto veci je dávne uplynutie premlčacej lehoty, ktorú bol súd povinný skúmať ex offo, pričom takmer vo všetkých prípadoch priznal náhradu škody údajným právnym nástupcom pôvodne poškodených, ktorí však ani v jednom prípade nedokladovali zmluvy, ktorými uvedené pohľadávky voči obvineným na nich reálne prešli. Samozrejme takéto dokazovanie by presiahlo rámec efektivity adhézneho konania, a preto mal súd správne odkázať poškodených na uplatnenie náhrady škody v celom rozsahu v rámci občiansko-právneho konania. V odvolacom konaní preto žiadame výrok o náhrade škody prvostupňového súdu en bloc zrušiť a nahradiť ho vlastným rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým budú poškodení odkázaní na občiansko-súdne konanie.“

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 7.8.2018, teda po vyše 14 mesiacoch od vyhlásenia napadnutého rozsudku, čo je v každom prípade lehota neúnosná bez ohľadu na skutočnosť, že vo veci je viacero poškodených.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo podľa § 326 ods. 5 Tr.por. konanie doplnené nevyhnutným dokazovaním, aby mohlo byť rozhodnuté o odvolaní, a to prečítaním listinných dôkazov - faktúr a vyjadrení na č.l. 29-31, 84 a 90 - 91 (ohľadom skutkov v bodoch 1 a 2 napadnutého rozsudku resp. poškodeného S. s.r.o.), cenovej ponuky na č.l. 230 (ohľadom skutku v bode 5 napadnutého rozsudku resp. poškodeného W., vyčíslenia škody a faktúry na č.l. 298-299 a výpisu zo živnostenského registra na č.l. 300 (ohľadom skutku v bode 7 napadnutého rozsudku resp. poškodeného U. S.).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu prokurátor uviedol, že treba objektívne priznať, že okresný súd nepostupoval starostlivo a náležite ohľadom priznaného nároku na náhradu škody. Tieto nedostatky však odstránil odvolací súd na dnešnom verejnom zasadnutí, a preto navrhuje, aby po zrušení výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku, odvolací súd o tomto rozhodol v súlade s vykonávaným dokazovaním, ktoré bolo na verejnom zasadnutí doplnené.

Obhajkyňa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa plne pridržiava písomne podaného odvolania z dôvodov v ňom uvedených. V prvom rade chce uviesť, že z vykonaného dokazovania na prvostupňovom súde nebolo možné priznať náhradu škody tak, ako to urobil prvostupňový súd, keďže neboli oboznámené žiadne dôkazy, ktoré by viedli k tomu, že by súd mohol priznať náhradu škody. Poukazuje ďalej na tú skutočnosť, že z množstva odcudzených vecí vyplýva, že tieto veci by obžalovaný ako samotná osoba ani nemohol bez ďalšej pomoci odniesť. K priznaniu nároku na náhradu škody tiež bráni uplynutie premlčacej lehoty, ktorú mal súd skúmať a ohľadom poškodeného M. X. s.r.o. bola škoda uhradená poisťovňou. Za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec trestného konania, a preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, že po zrušení výroku o náhrade škody odkáže poškodených s nárokom na civilný proces.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridržiava toho, čo uviedla obhajkyňa.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%252346'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523321'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 329 Tr.por. ak zruší odvolací súd napadnutý rozsudok len vo výroku o náhrade škody a ak nerozhodne sám vo veci rozsudkom, odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného len ohľadom výroku o náhrade škody. Odvolací súd teda preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok o náhrade škody. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné a na základe podaného odvolania musel byť napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o náhrade škody podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr.por., keďže rozhodnutie o uplatnených nárokoch niektorých poškodených na náhradu škody bolo v rozpore so zákonom, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že dotknutým stranám trestného konania bola riadne doručená obžaloba, ktorá napadla na prvostupňový súd dňa 7.2.2012 a výzva na vykonanie dôkazov a títo spolu s prokurátorom boli predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania, pričom o obžalobe bolo rozhodnuté prvostupňovým súdom najskôr trestným rozkazom zo dňa 17.8.2012, proti ktorému podal obžalovaný odpor a následne po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní rozsudkom zo dňa 30.5.2017 spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Ako bolo už vyššie uvedené, podané odvolanie smeruje proti výroku o náhrade škody, ktorý prvostupňový súd v napadnutom rozsudku odôvodnil nasledovne: „Čo sa týka nárokov poškodených, súd obžalovaného zaviazal k náhrade spôsobenej škody zhodne s návrhom prokurátora a s uplatnenými nárokmi tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Nároky poškodeným H. s.r.o, W., Q. X a Y. sport P., Q. XX, W., právny nástupca poškodeného C. sport s.r.o, nepriznal z dôvodu plnenia poisťovní pre poškodených. Nárok poškodenému S. priznal súd v časti týkajúcej sa nepriamej škody, s touto časťou jeho nároku súd poškodeného odkázal na občiansko-súdne konanie.“

Obžalovaný žiadal v odvolaní, aby boli poškodení s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Odvolací súd po posúdení celej veci a po doplnenom dokazovaní vykonanom pred odvolacím súdom k výroku ohľadom náhrady škody uvádza nasledovné.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 287 ods. 1 Tr.por. vyplýva, že v prípade, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu a poškodený si nárok riadne a včas uplatnil, má v rozsudku uložiť obžalovanému, aby škodu poškodenému nahradil.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie ohľadom náhrady škody jednak riadne nezdôvodnil, keďže v napadnutom rozsudku neuviedol relevantné dôkazy, na základe ktorých o uplatnených nárokoch poškodených rozhodol, čo ani nemohol, keďže tieto v podstatnej miere ani nevykonal s výnimkou výsluchov poškodených, jednak adekvátnym spôsobom nereagoval na vyjadrenia zástupcov poškodených na hlavnom pojednávaní a priznal náhradu škody aj poškodeným, ktorí sa vyjadrili na hlavnom pojednávaní, že si nárok na náhradu škody neuplatňujú.

V tejto súvislosti treba poukázať, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.2.2016 zástupcovia poškodených F. vo vyjadrení podľa § 256 ods. 2 Tr.por. uviedli, že si nárok na náhradu škody neuplatňujú, keďže im škodu preplatila poisťovňa (č.l. 388). Napriek tejto skutočnosti prvostupňový súd

v napadnutom rozsudku obžalovaného zaviazal nahraďiť škodu aj vo vzťahu k týmto trom poškodeným, takže prvostupňový súd rozhodol v rozpore s uplatneným nárokom na náhradu škody (resp. počas konania vzatým späť) a nad jeho rámec. Odvolací súd pripomína, že prípade, že sa poškodený v priebehu súdneho konania vyjadrí, že na pôvodne uplatnenom nároku na náhradu škody netrvá a nežiada nahraďiť škodu, nie je zákonný dôvod na to, aby súd v rozsudku o náhrade škody akýmkoľvek spôsobom (výrokom) rozhodoval a k takému poškodenému treba z pohľadu rozhodovania o náhrade škody pristupovať ako keby si náhradu škody v konaní vôbec neuplatnil. Teda z dôvodu, že prvostupňový súd rozhodol v napadnutom rozsudku o nároku poškodených na náhradu škody, ktorí vyhlásili na hlavnom pojednávaní, že si ho neuplatňujú, o nároku na náhradu škody týchto troch poškodených (P. W. AB I. s.r.o. a M. X., s.r.o.) po zrušení dotknutého výroku o náhrade škody už odvolací súd žiadnym spôsobom nerozhodoval, keďže tak nemal urobiť v napadnutom rozsudku ani prvostupňový súd.

Za pôvodne poškodeného S., s.r.o. (v súčasnosti S. s.r.o.) sa G.. P. O. na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2016 vo vyjadrení podľa § 256 ods. 2 Tr.por. najprv podľa zápisnice uviedol, že žiada náhradu škody 1.167,20 eur a 1.900,66 eur (skutky v bodoch 1 a 2 rozsudku), pričom však následne na tomto hlavnom pojednávaní po vyjadrení ostatných poškodených uviedol, že nárok na náhradu škody vo výške 1.167,20 eur a 1.096,66 berie späť s tým, že nárok na náhradu škody v ďalšom konaní nebude uplatňovať (č.l. 388). V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že z aktuálneho výpisu z Obchodného registra SR tejto obchodnej spoločnosti vyplýva, že G.. P. O. bol konateľom spoločnosti S., s.r.o. do 6.9.2011 a od 7.9.2011 (kedy došlo zároveň k zmene obchodného mena na S. s.r.o.) je jej konateľom úplne iná osoba, z čoho treba odvodiť, že bývalý konateľ sa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.2.2016 k otázke náhrady škody už nemal oprávnenie vyjadrovať.

Keďže za poškodeného S. s.r.o. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil žiadny zástupca a nemohlo byť odvolacím súdom preverené, či tento poškodený na náhrade škody trvá, bolo doplnené dokazovanie na odvolacom súde tým spôsobom, aby o uplatnenom nároku na náhradu škody mohol odvolací súd rozhodnúť. Z doplneného dokazovania vyplýva, že tento poškodený ohľadom skutkov uvedených v bodoch 1 a 2 rozsudku predložil v konaní tri faktúry ohľadom poškodených dverí, prvá faktúra č. OF XXXXXX zo dňa 21.1.2011 na sumu 971,86 eur (č.l. 29 resp. č.l. 84), druhá faktúra č. C zo dňa 5.4.2011 na sumu 195,34 eur (č.l. 31) a tretia faktúra č. C. zo dňa 5.4.2011 na sumu 124,80 eur (č.l. 91), pričom však zo spisu nie je určiteľné, či boli faktúry aj v skutočnosti zaplatené a poškodený k tomu nepredložil žiadny relevantný doklad preukazujúci túto skutočnosť a uvedené nevyplýva ani z výpovede svedka G.. P. O. na hlavnom pojednávaní, ktorý bol konateľom spoločnosti S., s.r.o. v čase spáchania skutku.

Na základe uvedených skutočností teda musel odvolací súd po zrušení dotknutého výroku o náhrade škody, ktorým bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody, poškodeného S. s.r.o. (právneho nástupcu S., s.r.o.) odkázať s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr.por., keďže by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predžilo by ho.

V prípade poškodeného B. X., s.r.o. (skutok v bode 5 rozsudku) rozhodol prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, že obžalovaný je povinný mu nahraďiť škodu v sume 3.096 eur bez toho, aby uviedol, na základe akých vykonaných dôkazov dospel k tejto výške náhrady škody. Preto bolo doplnené dokazovanie na odvolacom súde tým spôsobom, aby o uplatnenom nároku na náhradu škody mohol odvolací súd rozhodnúť, pričom z doplneného dokazovania vyplýva, že tento poškodený ohľadom skutku uvedeného v bode 5 rozsudku predložil v konaní iba cenovú ponuku od B.-SL, s.r.o. zo dňa 10.2.2011 ohľadom opravy poškodených dverí na sumu 3.096 eur (č.l. 230) bez toho, aby bolo zo spisu zistiteľné, či bola oprava dverí aj v skutočnosti realizovaná na základe tejto cenovej ponuky.

Na základe uvedených skutočností teda musel odvolací súd po zrušení dotknutého výroku o náhrade škody, ktorým bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody, poškodeného B. X., s.r.o. odkázať s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr.por., keďže by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predžilo by ho.

V súlade s napadnutým rozsudkom (s poukazom na zásadu zákazu reformatio in peius ustanovenú v § 322 ods. 3 Tr.por., ktorá je bližšie rozvedená ďalej u poškodeného U. S.) museli byť po zrušení

dotknutého výroku o náhrade škody s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr.por. odkázaní na civilný proces (nie na občiansko-súdne vyrovnanie ako je nesprávne terminologicky uvedené v napadnutom rozsudku) poškodení Y. X. P. a H. s.r.o. bez toho, že by bolo odvolacím súdom v tomto rozhodnutí vo výroku uvedené, že prvý z nich je právnym nástupcom poškodeného C. F. s.r.o. (nie C. sport s.r.o. ako je nesprávne uvedené v napadnutom rozsudku), keďže uvedené sa nezakladá na pravde, keďže z E. registra SR vyplýva, že právnym nástupcom spoločnosti C. Plus s.r.o. je spoločnosť U. s.r.o., ktorá bola zrušená bez likvidácie a došlo k jej ex offo výmazu.

V prípade poškodeného Y. s.r.o. ohľadom skutku v bode 5 rozsudku (nie ako je nesprávne uvedené v napadnutom rozsudku, že má ísť o Y. M., keďže z vymedzenia skutku v napadnutom rozsudku, ako aj zo spisového materiálu vyplýva, že k vlámaniu došlo do predajne, ktorú prevádzkovala táto obchodná spoločnosť, ktorej je Y. M. spoločníčkou a konateľkou, a teda škoda vznikla obchodnej spoločnosti, nie jej štatutárnemu orgánu) a poškodeného U. S. ohľadom skutku v bode 7 rozsudku (tento bol na rozdiel od napadnutého rozsudku v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu správne označený ohľadom miesta podnikania v súlade s údajmi uvedenými vo výpise zo živnostenského registra na č.l. 300) bolo prvostupňovým súdom vecne správne rozhodnuté, keď bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody vo vzťahu k týmto poškodeným v sumách 300 eur resp. 310,20 eur. Nárok na náhradu škody si títo poškodení uplatnili riadne a včas, a to ešte pri ich výsluchoch v prípravnom konaní a v konaní bolo bez pochybností preukázané, že k spôsobeniu škody došlo úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného, škoda bola spôsobená poškodeným v priznanej výške a medzi konaním obžalovaného a spôsobenou škodou je príčinná súvislosť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že v prípade škody spôsobenej poškodenému Y. s.r.o. bol obžalovaný uznaný vinným, že odcudzil zo šuflíka pod registračnou pokladňou finančnú hotovosť 300 eur a v tejto sume bola obžalovanému aj uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému.

V prípade škody spôsobenej poškodenému U. S. bolo doplnené dokazovanie na odvolacom súde tým spôsobom, aby o uplatnenom nároku na náhradu škody mohol odvolací súd rozhodnúť, pričom z doplneného dokazovania na odvolacom súde vyplýva, že tento poškodený písomným vyjadrením zo dňa 19.7.2011 (č.l. 298) uviedol, že poškodením dverí a sklenenej výplne mu bola spôsobená škoda 310,20 eur, k čomu predložil faktúru č. 29/2011 zo dňa 3.3.2011 na túto sumu (č.l. 299) a z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplýva jej zaplatenie.

Poškodený U. S. si uplatnil náhradu škody aj ohľadom odcudzeného tovaru, a preto bolo nutné tohto poškodeného so zvyškom ním uplatneného nároku odkázať na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Tr.por., pričom odvolací súd v tejto časti už ani nemal zákonný dôvod na vydanie akéhokoľvek rozhodnutia v neprospech obžalovaného (a teda ani nebol dôvod v tomto smere vykonávať na odvolacom súde akéhokoľvek ďalšie dokazovanie), keďže tomu bránila zásada zákazu reformatio in peius ustanovená v § 322 ods. 3 Tr.por., podľa ktorej v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného resp. ohľadom výroku o náhrade škody aj v prípade existencie odvolania poškodeného, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, čo v prejednávanej veci absentovalo.

Odvolacie námietky, ku ktorým sa odvolací súd nevyjadril vyššie a ktoré nezohľadnil v rozhodnutí, sú vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu irelevantné s výnimkou namietania uplynutia premlčacej doby. K tomu odvolací súd uvádza, že podľa § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) nemohlo dôjsť ani k uplynutiu subjektívnej dvojnásobnej premlčacej lehoty, keďže táto plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (to sa mohli dotknutí poškodení dozvedieť až v tomto trestnom konaní) a ani k uplynutiu objektívnej lehoty, ktorá je 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla (skutky sú z roku 2011), keďže ide o škodu spôsobenú úmyselne, pričom podľa § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba neplynie odo dňa uplatnenia práva na súde alebo inom príslušnom orgáne (t.j. aj v prípade náhrady škody uplatnenej v trestnom konaní) po dobu konania.

Už len pre úplnosť k nedôvodnej odvolacej námietke, že uplynutie premlčacej lehoty mal prvostupňový súd skúmať ex offo, dáva odvolací súd odvolateľovi do pozornosti ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súd na premlčanie prihliadne len na námietku dlžníka.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.